

SPONSIO SOLLEMNIS

PROMOTOR:

Examínibus, Doctoránde(a) claríssime(a), quae ad eórum, qui in studiis humanitátis Doctóris nomen et honores cónsequi student, doctrínam explorándam lege constitúta sunt, cum laude superátis, nos adiísti, ut te eo honóre, quem appetiísti, in hoc sollémni concéssu ornarémus.

Sed prius fides est danda, te talem semper futúrum(am), qualem te esse iubébit dígnitas, quam obtinébis, et nos te fore sperámus.

Spondébis ígitur:

Primum te huius Universitátis, in qua summum in humanitátis studiis gradum ascénderis, piam perpétuo memóriam habitúrum(am), eiúsque res ac ratiónes, quoad póteris, adiutúrum(am):

Deinde - honórem eum, quem in te conlatúrus(a) sum, íntegrum incolumémque servatúrum(am), neque unquam pravis móribus aut vitae infámia commaculatúrum(am):

Postrémo - stúdia humanitátis ímpigro labóre cultúrum(am) et provectúrum (am) non sórdidi lucri causa nec ad vanam captándam glóriam, sed quo magis véritas propagetur et lux eius, qua salus humáni géneris continétur, clárius effúlgeat.

Haec tu ex ánimi tui senténtia spondébis ac pollicébere?

DOCTORANDUS: *Spóndeo ac polliceor.*

PROMOTOR:

Ítaque íam níhil ímpedit, quóminus honóres, quos obtinére cúpis, tíbi impertiámus. Érgo égo Promótor legítimè constitútus(a) te:

---

imię i nazwisko doktoranta

ex decréto Órdinis nostri Doctórem creo, creatum(am) renúntio omníaque Doctóris litterárum humanárum iúra ac privilégia in te cónfero in eiúsque réi fidem hóc diplóma Universitátis sigillo insígnitum, tíbi in mánus trádo.

UROCZYSTE ŚLUBOWANIE

(tłumaczenie tekstu łacińskiego odczytywanego przez promotora podczas uroczystości promocji doktorskiej)

Promotor:

Prześwietny Doktorancie, złożywszy chlubnie egzaminy, jakie są ustanowione dla zbadania stopnia wiedzy tych, którzy starają się osiągnąć tytuł i godność doktora w zakresie nauk humanistycznych stoisz przed nami, ażebym na tym uroczystym zgromadzeniu nadał Ci godność o jaką się ubiegałeś.

Lecz najpierw musisz złożyć przysięgę, że będziesz zawsze takim, jakim Ci być nakaże ta godność, jaką otrzymasz i że nie zawiedziesz naszych oczekiwań.

Złożysz więc ślubowanie:

Po pierwsze, że zachowasz zawsze życzliwą pamięć o tym Uniwersytecie, na którym zdobyłeś najwyższy stopień naukowy w dziedzinie nauk humanistycznych i że zawsze w jego potrzebach nieść mu będziesz pomoc w miarę swych możliwości.

Następnie, że godność tę, którą mam Ci nadać zachowasz nieskalaną i niezhańbioną, że nie splamisz jej ani niemoralnym życiem, ani zniesławieniem swojego imienia.

Wreszcie, że wytrwale pracując będziesz uprawiał i rozwijał nauki humanistyczne nie dla brudnych zysków, ani dla zdobycia czezej sławy, lecz ażeby bardziej krzewić się mogła prawda i ażeby zabłysło jaśniej światło prawdy, od której zależy szczęście rodzaju ludzkiego.

Czy więc z najgłębszym przekonaniem przyrzekasz uroczyście i obiecujesz? (Haec tu ex animi tui sententia spondebis ac pollicebere?)

Po tych słowach Doktorant odpowiada po łacinie - Spondeo ac polliceor, co oznacza - przyrzekam uroczyście i obiecuję.

Promotor:

Nic więc już nie stoi na przeszkodzie, ażeby Cię obdarzyć godnością, którą pragniesz otrzymać. Więc ja, jako Promotor prawnie wyznaczony, Ciebie

.....
mianuję Doktorem, oświadczam, że zostałeś mianowany i przyznaję Ci wszelkie prawa i przywileje przysługujące Doktorowi. Dla stwierdzenia tego wręczam Ci ten dyplom pieczęcią Uniwersytetu oznaczony.